

171

USTAWA

z dnia 29 czerwca 1962 r.

o zmianie ustawy o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 131) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) lokale mieszkalne w budynkach mieszkalno-pensjonatowych nowo wybudowanych lub odbudowanych w miejscowościach określonych przez prezydium wojewódzkich (miast wyłączonych z województw) rad narodowych.”;

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Przepis ust. 1 stosuje się do lokali w nowo wybudowanych małych domach mieszkalnych nie stanowiących własności spółdzielni budownictwa mieszkaniowego tylko w przypadku, jeżeli ustanowienie odrębnej własności lokali nastąpi nie później niż w dniu uzyskania pozwolenia na ich użytkowanie, w domach zaś już wybudowanych tylko w przypadku, jeżeli stanowią one własność Państwa i zostają przez Państwo sprzedane z ustanowieniem odrębnej własności lokali.

5. Przepis ust. 4 nie odnosi się do przypadków ustanowienia w domu jednorodzinym dla różnych osób spośród członków rodziny odrębnej własności 2—4 lokali; do lokali tych stosuje się przepis ust. 1 pkt 1.”;

2) w art. 3 dodaje się nowy ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Lokalem mieszkalnym w budynku mieszkalno-pensjonatowym jest lokal w budynku, którego powierzchnia użytkowa nie przekracza 220 m², z której lokal mieszkalny o nie większej niż 85 m² powierzchni użytkowej jest przeznaczony na cele mieszkalne właściciela budynku, a pozostałe lokale są przeznaczone na cele pensjonatowe lub noclegowe.”;

3) w art. 6 wprowadza się nowe ust. 1a, 1b, 1c, 1d i 1e w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy wszystkie lub niektóre lokale w małym domu mieszkalnym stanowią odrębną własność członków rodziny, wyłączone są spod publicznej gospodarki lokalami te spośród lokali stanowiących własność członków rodziny, które są zamieszkiwane przez właściciela wraz z współmałżonkiem, krewnymi zstępными lub wstępnymi albo z rodzeństwem, pasierbami lub dziećmi przysposobionymi. W przypadku gdy poszczególne lokale w małym domu mieszkalnym stanowią odrębną własność każdego z współmałżonków lub samotnego członka rodziny, lokale te nie podlegają wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami. Prezydium właściwej rady narodowej może jednak wyłączyć spod publicznej gospodarki lokalami poszczególne lokale w małym domu mieszkalnym składający się nie więcej niż z dwóch pokoi z kuchnią, pomimo że stanowi własność samotnego członka rodziny, jeżeli właściciel lokalu należy do kategorii osób, którym może być przyznane uprawnienie do korzystania z dodatkowej powierzchni mieszkalnej.

1b. Nie są również wyłączone lokale stanowiące własność osoby nieletniej, z wyjątkiem przypadku, gdy osoba nieletnia nabyła w drodze dziedziczenia lokal

wyłączony spod publicznej gospodarki lokalami. Późniejsze zmiany w stanie zajmowania lokali określonym w ust. 1a oraz osiągnięcie pełnoletności przez właściciela lokalu pozostają bez wpływu na wyłączenie lokali spod publicznej gospodarki lokalami, ani nie powodują utraty wyłączenia.

1c. Jeżeli zachodzące okoliczności wskazują, że wspólne zamieszkanie z krewnymi wstępnymi albo rodzeństwem (ust. 1a) nastąpiło w celu obejścia przepisów o publicznej gospodarce lokalami, lokal może być pozbawiony wyłączenia.

1d. Lokal w małym domu mieszkalnym jest wyłączony tylko wówczas, jeżeli właściciel (nabywca) lokalu zamieszka w nim nie później niż w ciągu 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia na użytkowanie domu lub od możliwości objęcia nabytego od Państwa lokalu.

1e. Organ dla spraw lokalowych może w uzasadnionych przypadkach przedłużyć przewidziany w ust. 1d termin do zamieszkania właściciela (nabywcy) w danym lokalu.”;

4) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Lokale zastępcze, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny znajdować się w tej samej miejscowości, nadawać się do zajęcia ze względu na stan techniczny, posiadać nie gorsze wyposażenie niż lokal dotąd zajmowany oraz odpowiadać dotychczas zajmowanemu lokalowi pod względem powierzchni mieszkalnej, nie przekraczającej jednak norm zaludnienia, które najemcy dotąd przysługiwały; przekwaterowanie może być przeprowadzone bez względu na to, czy lokal, jaki otrzyma właściciel lub członek spółdzielni, będzie odpowiadał przysługującym mu normom zaludnienia.”;

5) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Organami powołanymi do orzekania i wkraczania w trybie nadzoru w sprawach unormowanych niniejszą ustawą są organy przewidziane w Prawie lokalowym.”

Art. 2. 1. Lokale w małych domach mieszkalnych, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odpowiadały warunkom wyłączenia spod publicznej gospodarki lokalami, podlegają wyłączeniu, chyba że w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zachodzą przeszkody wymienione w art. 6 ust. 1a, 1b lub 1c, a prezydium rady narodowej nie skorzysta z uprawnienia przewidzianego w art. 6 ust. 1a.

2. Przepis art. 6 ust. 1a ustawy z dnia 28 maja 1957 r. (Dz. U. Nr 31, poz. 131 ze zmianami wprowadzonymi niniejszą ustawą), uzależniający wyłączenie lokalu od zamieszkania go przez członka rodziny wspólnie z innymi osobami, nie ma zastosowania w przypadkach, gdy zgodnie z powyższym przepisem warunki wyłączenia zachodziły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, lecz przed tym dniem ustaly.

3. Przepis art. 6 ust. 1d ustawy z dnia 28 maja 1957 r. (Dz. U. Nr 31, poz. 131 ze zmianami wprowadzonymi niniejszą ustawą) nie ma zastosowania do lokali w małych domach mieszkalnych, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy podlegały wyłączeniu na podstawie dotychczasowych przepisów.

4. Przez domy nowo wybudowane w rozumieniu art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. (Dz. U. Nr 31, poz. 131 ze zmianami wprowadzonymi niniejszą ustawą) rozumie się domy, na których użytkowanie zostało wydane pozwolenie po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Minister Gospodarki Komunalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów

jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów prawnych ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

172

USTAWA

z dnia 29 czerwca 1962 r.

o zmianie przepisów o paszportach.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1959 r. o paszportach (Dz. U. Nr 36, poz. 224) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Paszport wydaje się na okres do jednego roku, a w przypadkach określonych w art. 8 ust. 2 — na okres do dwóch lat.

2. Ważność paszportu można wznawiać na okresy do jednego roku, a w przypadkach określonych w art. 8 ust. 2 — na okresy do dwóch lat, jednak łączny okres ważności paszportu nie może przekraczać pięciu lat od daty jego wystawienia.”;

2) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Posiadacz paszportu, wkładki paszportowej do do-

wodu osobistego lub dokumentu podróży obowiązany jest złożyć wymieniony dokument upoważnionemu do wydawania paszportów w kraju organowi, który go wydał lub który jest właściwy ze względu na miejsce zamieszkania posiadacza wymienionego dokumentu. Dokument należy złożyć w ciągu tygodnia po przybyciu z zagranicy, a jeżeli wyjazd nie nastąpił — w ciągu tygodnia od dnia upływu terminu jego ważności.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

173

USTAWA

z dnia 29 czerwca 1962 r.

Prawo probiercze.

Art. 1. 1. Do wykonywania kontroli zawartości metali szlachetnych w wyrobach przeznaczonych do obrotu handlowego w kraju powołane są organy administracji probierczej.

2. Organy administracji probierczej wykonują również badania jakości kamieni szlachetnych.

Art. 2. 1. Organami administracji probierczej są urzędy probiercze i Główny Urząd Miar.

2. Od decyzji urzędu probierczego służy odwołanie do Głównego Urzędu Miar.

3. Szczegółowy zakres działania organów administracji probierczej oraz organizację, właściwość miejscową i siedziby urzędów probierczych określi Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 3. Metalami szlachetnymi w rozumieniu ustawy są: złoto, srebro, platyna i metale grupy platyny: pallad, iryd, rod, ruten i osm, w stanie czystym lub w stopach z innymi metalami.

Art. 4. 1. Zawartość metalu szlachetnego w wyrobach określa się próbą.

2. Przez próbę rozumie się ilość czystego metalu szlachetnego, znajdującego się w jednostce masy stopu, wyrażoną w tysięcznych częściach tej jednostki.

Art. 5. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia:

1) próby dla wyrobów z metali szlachetnych,

2) dopuszczalne odchylenia zawartości metalu szlachetnego poniżej prób ustalonych zgodnie z pkt 1,

3) inne szczególne warunki co do zawartości metalu szlachetnego, którym odpowiadać powinny wyroby z tych metali.

Art. 6. 1. Do obrotu handlowego w kraju mogą być wprowadzone tylko takie wyroby z metali szlachetnych, wytwarzane w kraju lub sprowadzane z zagranicy, które zostały zgłoszone do właściwego urzędu probierczego w celu badania, czy odpowiadają jednej z prób ustalonych zgodnie z art. 5, oraz zostały przez ten urząd ocechowane (art. 10 ust. 1).

2. Minister Finansów na wniosek zainteresowanego ministra uzgodniony z Ministrem Handlu Zagranicznego i z Prezesem Głównego Urzędu Miar może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych zwolnić od obowiązku zgłaszania w celu badania i ocechowania wyroby z metali szlachetnych sprowadzane z zagranicy, jeżeli zawartość czystego metalu szlachetnego w tych wyrobach nie jest mniejsza od próby najniższej ustalonej zgodnie z art. 5 dla danego rodzaju wyrobu i jeżeli wyroby te posiadają cechę urzędu probierczego kraju, w którym zostały wyprodukowane.

Art. 7. 1. Obowiązek zgłoszenia w celu badania i ocechowania przez urzędy probiercze nie dotyczy następujących przedmiotów z metali szlachetnych:

1) wyrobów dawnego pochodzenia posiadających wartość historyczną, naukową lub artystyczną,

2) narzędzi i aparatów lub ich części, służących do celów naukowych, leczniczych i przemysłowych,